

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Vil Gud vor HErr' ey med os staa

Citation: Kingo, Thomas: "Vil Gud vor HErr' ey med os staa", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid74554/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Gud vil selver hos os gaa, Alt med sin Aand og Gave, Om de tar
bort vort Liiff, Gods, Ære, Børn og Viiff, Vi passe ey der paa,
De kund' ey meere faa, Guds Rige vi beholde.

D. Mort. Luther.

5 **V**il Gud vor HERRE' ey med os staa, Naar vore Fiender komme,
Vil Gud vor Sag ey tage paa, Og stride os til fromme, Uden
hand Ißrael hielper vist, Og selv forstyrrer Fienders List, Da
have vi forlaaret.

[2] Hvad Menn'skens Kraft begynde kand, Vi tager ey til
Fare, Hand sidder hos Guds høyre haand, Det Raad kand aaben-
bare, Naar de stoor Viiffdom bruge vil, Saa bruger Gud et andet
spil, Det staar alt i hans hænder.

183 [3] De storme baade fiern og nær, Som de os vilde æde, Til
Mord de have ald begier, Gud mon de plat forgiæde, De som
15 Haffs-Belger paa os slaar, Og effter Liv og Levnet staar, Gud
lad Dig det forbarme.

[4] De straffe os for Kætterij, Vort blood de efftertragte, Dog
sige de sig Christne frij, Og Gud alleen' at agte, O HERRE Gud

vil selver hos os gaa, Alt met sin
Aand og Naade. Tage de bort vort
Liv, Gods, ære, Børn og Viiff, Vi
passee der intet paa, De kunde ey
meere faa, Guds Rige vi dog be-
holde. **D**

[Nr. 88] VII Gud vor HERRE ey
med os staa, Naar vore Fiender
komme, Vil Gud vor Sag ey tage
sig paa, Og stride os til fromme,
Uden hand Ißrael hielper vist, Og
selv forstærret Fienders List, Da
have vi forlaaret.

[2] Hvad Menniskens kraft be-

gynde kand, *Skulle vi ey tage til*
fare: Hand sidder hos Guds høyre
haand, Som deres raad aabenbarer:
Naar de stoor Viiffdom bruge vil,
Saa bruger Gud et andet spil, det
staar alt i hans hænder.

[3] De storme fast baade fiern
og nær, *Ligesom de vilde os æde,*
Til Morden staar ald deres begier,
Gud morme de plat forgiæde, Lige-
som Havs-Belger paa os slaar, Og
effter vort Liv og Levnet staar,
Gud lade sig det forbarme.

[4] De straffe os for Kætters
Lære, *Og effter vort Blood tragte,*

Dit dyre Navn Er deres skalkheds skul og Gavn, O naar vilt du opvaagne.

[5] De deres Mund oplade viid, Og os opsluge ville, Lov, Tak, og Priiß skee Gud altiid, Dend Grumhed kand hand stille, Dend Snare vil hand sonderslaa, Dend falske Lære skal forgaa, Det 5 kand de ey forhindre.

[6] O Gud, Du riiglig trøste vil, De sig paa dig forlade, Din Naades Dør ey lukkes til, Fornufft seer ey dend Baade, Hun sig ey trøste kand i Nød, Dog Korsset hafver nylig fød, Hver dend din Hielp forventer. 10

[7] Vor Fiender ere i din Haand, Der til hvad de mon tænke, Du deres Anslag || vide kand, Lad Vantrie os ey krænke, For- 184 nufft mod Troen fører Krig, Vil ey troe det tilkommelig, Naar du vilt selver trøste.

[8] Du skabte Himmel, Haw og Jord, Det troe vi og bekiende, 15 Lad skinne klart dit hellig' Ord, Lad vore Hierter brænde I Troens rætte Kierlighed, Og i en fast Bestandighed, Lad Verden murr' og knurre.

Justus Jonas.

Dog sige de sig gode Christne at være, De Gud alleene stort agte; O HErr Gud dit dyrebare Navn Skal være deres skalkheds skul og gavn, O naar vilt du opvaagne.

[5] De oplade deres Munde viid', Og os opsluge ville, Lov og Tak skee Gud allen Tiid, Deres Grumhed kand hand stille, Deres Snare vil hand sonderrive, Deres falske Lære skal sde blive, Det kunde de ey forhindre.

[6] O Gud du rigelig trøste vil, De sig paa dig forlade, Din Naades Dør ey lukkes til, Fornufft seer ey dend Baade, Hun sig ey trøste kand i Nød, Dog Korsset haver nylig fød, Aile dem din Hielp forventer.

[7] Vore Fiender ere alle i din haand, Der til hvad de monne tænke, Deres anslag du vel vide kand Lad Vantrie os ey krænke, For-

nufft mod Troen fører Krig, Vil ey troe det tilkommelig, Naar du vilt selver trøste.

[8] Du haver skabt baade Himmel og Jord, det tro vi og bekiende, Lad skinne klart dit hellige Ord, Du vilt vore Hierter optende I Troens rette Kierlighed, Og i en fast bestandighed, Lad Verden murre og knurre. D

ii Vor] Vor' a